

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-685/15

**Online Games Handels GmbH in drugi
proti
Landespolizeidirektion Oberösterreich**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Oberösterreich)

„Predhodno odločanje – Člen 49 PDEU – Svoboda ustanavljanja – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Igre na srečo – Omejevalna ureditev države članice – Upravne sankcije kazenske narave – Nujni razlogi v splošnem interesu – Sorazmernost – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47 – Pravica do učinkovitega sodnega varstva – Nacionalna ureditev, ki za sodišče določa obveznost, da po uradni dolžnosti ugotovi elemente, o katerih odloča v okviru pregona upravnih kršitev kazenske narave – Skladnost“

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. junija 2017

1. *Temeljne pravice – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Področje uporabe – Izvajanje prava Unije – Nacionalna ureditev, ki določa ukrep, ki odstopa od temeljne svoboščine, zagotovljene s Pogodbo DEU – Vključitev*

(Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 51(1))

2. *Svoboda ustanavljanja – Svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Igre na srečo – Preveritev skladnosti nacionalne ureditve, ki omejuje uresničevanje temeljne svoboščine Evropske unije, s pravom Unije s strani nacionalnega sodišča – Pravica do učinkovitega sodnega varstva – Obveznost sodišča, ki odloča o zadevi, da v okviru preučitve obstoja upravnih kršitev po uradni dolžnosti ugotoviti dejansko stanje zadeve – Dopustnost – Zahteva*

(člena 49 PDEU in 56 PDEU; Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 47)

1. Člen 47(1) Listine določa, da ima vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu. Poleg tega so države članice na podlagi člena 19(1), drugi pododstavek, PEU zavezane k vzpostavitvi pravnih sredstev, potrebnih za zagotovitev učinkovitega sodnega varstva, predvsem v smislu člena 47 Listine, na področjih, ki jih ureja pravo Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 8. novembra 2016, Lesoochranárske zoskupenie VLK, C-243/15, EU:C:2016:838, točka 50 in navedena sodna praksa). Področje uporabe tega člena Listine je, kar zadeva ravnanje držav članic, opredeljeno v njenem členu 51(1), v skladu s katerim se določbe Listine uporabljajo za države članice, kadar izvršujejo pravo Unije, ta člen pa potrjuje ustaljeno sodno prakso Sodišča, da se temeljne pravice, ki jih zagotavlja pravni red Unije, uporabljajo v vseh položajih, ki jih ureja pravo Unije, ne pa v drugih položajih (sodba z dne 8. novembra 2016, Lesoochranárske zoskupenie VLK, C-243/15,

EU:C:2016:838, točka 51). Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 30 sklepnih predlogov, ukrep države članice, ki odstopa od temeljnih svoboščin, ki jih zagotavlja Pogodba DEU, kot sta svoboda ustanavljanja ali svobodno opravljanje storitev znotraj Unije, spada na področje uporabe prava EU.

(Glej točke od 54 do 57.)

2. Člena 49 in 56 PDEU, kot sta med drugim razložena v sodbi z dne 30. aprila 2014, Pfleger in drugi (C-390/12, EU:C:2014:281), v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni postopkovni ureditvi, v skladu s katero mora v upravnem postopku kazenske narave sodišče, ki odloča o združljivosti ureditve, ki omejuje uresničevanje temeljne svoboščine Evropske unije, kot sta svoboda ustanavljanja ali svobodno opravljanje storitev znotraj Evropske unije, s pravom Unije, po uradni dolžnosti ugotoviti dejansko stanje zadeve, o kateri odloča, v okviru preučitve obstoja upravnih kršitev, če taka ureditev ne pomeni, da mora to sodišče nadomestiti pristojne organe države članice, ki morajo predložiti dokaze, na podlagi katerih je navedenemu sodišču omogočeno, da preveri, ali je taka omejitev upravičena.

V tej zadevi iz določb nacionalnega prava, navedenih v točkah od 3 do 5 in od 12 do 20 te sodbe, izhaja, da se lahko proti odločbam upravnih organov vložijo ničnostne tožbe zaradi nezakonnosti pri upravnih sodiščih, ki odločijo o njihovi utemeljenosti. Sodišče je dolžno ugotoviti dejansko stanje v zadevi, o kateri odloča, v mejah svoje pristojnosti in ob upoštevanju olajševalnih in obteževalnih okoliščin v enaki meri. V teh postopkih nastopa upravni organ, ki je uporabil upravno sankcijo kazenske narave, kot stranka. Le na podlagi teh elementov ni mogoče ugotoviti, da taka postopkovna ureditev lahko vzbudi dvom o nepristranskosti nacionalnega sodišča, saj to ni pristojno za preiskovanje zadeve, o kateri odloča, zaradi njegove morebitne podpore obtožbi, temveč zaradi ugotavljanja resnice.

(Glej točke 63, 64 in 67 ter izrek.)